

[Bente Juncker]

Centrum-demokraterne har hidtil været imod udflytningen af statsgymnasierne til amterne. Dels har vi ikke en særlig næsegrus beundring for decentralisering i al almindelighed, dels og vigtigst ønsker vi at fastholde gymnasieskolens høje kvalitet som studieforberedende. For os er det skræmmende med udviklingen i Sverige, hvor man formelt har bevaret navnet gymnasium, men reelt har afskaffet indholdet ved at tvinge samtlige unge uden undtagelse ind i gymnasiet.

Når vi nu alligevel går ind for udflytningen, skyldes det forståelse for den forenkling, der er tale om, men vigtigere er det, at undervisningsministeren klart beholder ansvaret for det pædagogiske niveau. Vi ønsker ikke, at alle gymnasier skal være ens med hensyn til udbuddet af linjer og grene. Vi har ingen speciel sympati for mastodonter, studenterfabrikker. Vi mener, at staten via undervisningsministeren skal garantere niveauet for og lødigheden af en dansk studentereksamen.

Vi glæder os også over, at nedlæggelsen af gymnasier kun kan ske med ministerens godkendelse.

Når ministeren skal sikre gymnasiets lødighed, er det helt afgørende, at man fastholder de 10 eksaminer, som udgør en dansk studentereksamen. Derfor må ministeren være meget opmærksom på betydningen af et kvalificeret og uafhængigt censorkorps. Det bliver endnu vigtigere end før, at mange censorer kommer fra andre amter og ikke blot er kolleger fra naboskolen. Jeg ville være glad, hvis ministeren ville bekræfte, at han vil gøre en ekstra indsats for censorkorpset, som reelt er statens garant for eksaminens lødighed. I Sverige har man som bekendt afskaffet censorkorpset og i praksis næsten også eksamen, og det ønsker CD ikke.

Ministerens lovforslag siger intet om de private gymnasieskolers placering i gymnasiebilledet. CD ser meget gerne en egentlig ny privatgymnasielov. En udstrakt frihed uden bureaukrati i de private gymnasier med de forskellige profiler vil i endnu højere grad kunne blive inspiration både i de enkelte amter og i landet som helhed.

I bemærkningerne tales der om, at der ikke bør kunne drives gymnasium uden en sproglig gren. Det er CD enig i, men hvis ministeren vil sikre, at Danmark også har små gymnasier, kan kravet vel ikke gælde, hvis der blot et enkelt år er for få sproglige

ansøgere. Det er tilfældet i år, at en del gymnasier savner sproglige ansøgere.

Generelt må ministeren være opmærksom på, at hans decentralisering med udflytning til amterne ikke som resultat får en decentralisering på nogle få store amtsgymnasier, medens de mindre gymnasier dør på grund af de stramme timestyringsmodeller.

CD har altså overvundet sine betænkeligheder og støtter lovforslaget i tillid til, at ministeren stadig er garant for danske gymnasiers pædagogiske lødighed.

Poulsgaard (FP):

Der var en interessant diskussion heroppe lige før mellem de radikale og SF om fortid og fremtid, men det er, ligesom man glemte nutiden.

Nutiden er den, at renten er på vej op, vi får forøget underskuddet. Det kører præcis den vej, det har gjort hele tiden. Regeringen har ikke rigtig fået noget gjort ved det. Selv om man har en forførdelig masse optimisme, kniber det lidt med resultatet.

Man hører alle de kønne ord, der lyder heroppefra om dette lovforslag, men man kunne lige så godt sige sandheden, nemlig at vi har fået nogle amter op at stå, nogle fuldstændig overflødige led i administrationen. Det er altså det dummeste. Vi har gjort meget, der er dumt herinde, men at vi ikke, dengang vi lavede kommunalreformen, afskaffede amterne, er simpelt hen fantastisk i så lille et land som Danmark. Storkommuner og stat havde været rigeligt. Det med amtet som det fordyrende mellemlid er simpelt hen den største katastrofe, der nogen sinde er lavet i dette folketing.

Man skulle jo finde nogle opgaver til amterne, og siden har man med lys og lygte ledt efter forskellige opgaver, hvormed man kan vise, at amterne har eksistensberettigelse. Amtsborgmestre og de andre, der har en god løn, skal også lave lidt for den gode løn, de har. Og så kommer man nu her med sådan et forslag om at overføre statsgymnasierne til amterne. Jeg kan godt sige til ministeren, at vi skal altså lokkes med nogle lækkerbiskener, hvis vi skal hoppe på den her. (*Munterhed*). Nå ja, jeg siger det, fordi jeg ikke vil afskære enhver mulighed.

Jeg sad og lyttede med interesse til socialdemokratiets ordfører. Nu var det altså en